[2020] 8 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਕਪਿਲਾਬੇਨ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ

(2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6380)

06 ਮਈ, 2020

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 – ਧਾਰਾ 6, 9, 10(1), 10(3), 10(5), 10(6), 11, 20(1)(ਏ), 21, 33 – ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ - ਵਾਧੂ/ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.03.1986 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਆਖਰਕਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪੰਚਨਾਮਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ - ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ 2001 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ - 14 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਝਰੀਟਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ - ਇਮਪੱਗਡ ਆਰਡਰ ਬਰਕਰਾਰ - ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੀਪੀਲ ਐਕਟ, 1999।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

1.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 6.3.1980 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਆਖਰਕਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 1.2.1985 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 25.7.1985 ਨੂੰ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 22.8.1985 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਕਿ 15.12.1986 ਨੂੰ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਦੇਵਿਕਾਬੇਨ ਚੰਦੂਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ (ਚੰਦੂਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ- ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੰਜ

ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਹੋਰ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸਨ- (i) ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (ii) ਮਗਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (iii) ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਅਤੇ (iv) ਰਮਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ) ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਭੈਣ-ਭਰਾ, ਦੋ ਦੇ ਬਾਅਦ। ਸਾਲ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 19.9.1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ/ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19.9.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੁਰਾਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਰਾਜ (20.3.1986 ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ 17.5.1986 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 2001 ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.5.1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 30.3.1999 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ, ਐਸਸੀਏ ਨੰਬਰ 8402/1999 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਮਲੇਸ਼ਭਾਈ ਪਾਰੇਖ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। 31.12.1985 ਨੂੰ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ/ਵੱਧ ਜਮੀਨ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਸ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 8402/1999 ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ ਨੰਬਰ 460/2002 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ (ਐਸ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 12602/2001)। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 20.3.1986 ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮੀਖਿਆ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ. [ਪਾਰਾ 3, 15][1123-ਸੀ; 1133-ਐਫ-ਐੱਚ; 1134-ਏ-ਐਫ].

1.2 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਦੱਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ ਮਮਲਤਦਾਰ, ਬੜੌਦਾ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਅਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ, ਮਿਤੀ 11.4.1986, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 26.9.1989 ਅਤੇ 15.2.2000 ਨੂੰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 14 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ 26.12.1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ 23.1.1986 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਧੀਨ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ (31.12.1985 ਨੂੰ) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਗਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 3, 15-18][1135-ਐਫ-ਐੱਚ;; 1136-ਏ-ਈ]

ਵਿਨਾਇਕ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਸ਼ਿਲਕਰ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 718 : [2012] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 219; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਰਾਮ (2013) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 280 : [2013] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 301; ਗਜਾਨਨ ਕਮਲਿਆ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (ਯੂ.ਐਲ.ਸੀ) ਅਤੇ ਉਤਪਤੀ (2014) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 523 : [2014] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1032; ਮੰਗਲਸੇਨ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 332; ਐਮ/ਐਸ ਅਵੰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ, ਰਾਜਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1989 ਗੁਜ 129; ਸਮਰਾਥਬੇਨ ਮਨੀਲਾਲ ਚੋਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1994) 35 (1) ਜੀਐਲਆਰ 203; ਸਵਿਤਾਬੇਨ ਰਮਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1999) 40(1) ਜੀਐਲਆਰ 860; ਦਾਰੋਥੀ ਕਲੇਰ ਪੈਰੇਰਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1996) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 633 : [1996] 4 ਸਮਰਥਨ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 46; ਸਾਊਥ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 207 : [1964] ਐਸਸੀਆਰ 280; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਸ. ਰਾਓ (2000) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 451 : [2000] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 257; ਰਮਨ ਲਾਲ ਭਾਈਲਾਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2008) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 449 : [2008] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 468; ਹਰ ਪਿਆਰੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਦੂਜੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ, ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 525; ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਸਕਰ ਜੋਤੀ ਸਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2015) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 321 : [2014] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1451; ਲਾਰਸਨ ਐਂਡ ਟੂਬਰੋ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 387 : [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 339; ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨਬਾ ਦਿਲਾਵਰਸਿੰਘ ਜਡੇਗਾ (2013) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 486; ਮਧੂਸੂਦਨ ਭਾਨੂਪ੍ਰਸਾਦ ਪੰਡਯਾ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ

ਹੋਰ (2019) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 1050; ਬਲਵੰਤ ਨਰਾਇਣ ਭਾਗਡੇ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਡੀ. ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (1976) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 700; ਬਲਮੋਕੰਦ ਖੱਤਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1996) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 212; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਏ. ਵਿਸਵਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ। (1996) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 259 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਪਿਲਾਬੇਨ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ
ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2012] 2 ਐਸਸੀਆਰ 219	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2013] 2 ਐਸਸੀਆਰ 301	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2014] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1032	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2014] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 332	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[1996] 4 ਸਮਰਥਨ ਐਸਸੀਆਰ 46	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[1964] ਐਸਸੀਆਰ 280	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2000] 1 ਐਸਸੀਆਰ 257	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2008] 2 ਐਸਸੀਆਰ 468	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2001] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 525	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2014] 14 ਐਸਸੀਆਰ 1451	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[1998] 2 ਐਸਸੀਆਰ 339	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[2013] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 486	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[1976] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 700	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 19
[1996] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 212	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 19
[1996] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 259	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 19

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6380।

2006 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 233 ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26.04.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਗੌਰਵ ਅਗਰਵਾਲ ਲਈ), ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ (ਅਨਿਰੁਧ ਪੀ. ਮਾਏ ਲਈ), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਮੰਤਿਕਾ ਵਾਹੀ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ.ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 26.4.2011 ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ[1] ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ (ਐਲਪੀਏ) ਨੰਬਰ 233/2006 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨੰਬਰ 12602/2001 ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 21.12.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ:-

"8. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ:

(ਏ) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.03.1986, (ਅਨੇਕਚਰ ਡੀ) ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਰਚਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ।

(ਬੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 12,385 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਜਾਂ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.03.1986 (ਅਨੁਬੰਧ ਡੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ।

(ਸੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਡੀ) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 01.02.85 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ।

(ਈ) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ।

(ਐੱਫ) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ।

[1]ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਹਾਈ ਕੋਰਟ"

(ਜੀ) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ।"

2. ਉਹ ਪਿਛੋਕੜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਜਿਸਦੀ 28.1.1976 ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਛੱਤ ਅਤੇ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976[2] ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, 17 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਉਸਦੇ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (ii) ਮਗਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (iii) ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (iv)) ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ (v) ਰਮਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ। ਉਕਤ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ 13.8.1976 ਨੂੰ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। (i) ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (ii) ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਗਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, (iii) ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜੇਠਾਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, (iv) ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ (v) ਰਮਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ 30385.10 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 362, 378, 591, 591, 5932/591 ਫਾਈਨਲ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 280, 287, 108, 115 ਅਤੇ 116) ਪਿੰਡ ਮੰਜਲਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਡੋਦਰਾ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਬਿਆਨਾਂ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਭਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1)(ਏ) ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ, ਗੁਜਰਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 6.3.1980/29.11.1980 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8.6.1981 ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਅੰਬਾਲਾਲ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ - ਰਮਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 7.11.1983 ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਯੂ.ਐਲ.ਸੀ), ਵਡੋਦਰਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਮ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 12 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 12385 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵਾਧੂ/ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਧਾਰਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। , ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ 1.2.1985 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

[2]ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "1976 ਐਕਟ"

"ਸਰਪਲੱਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ

ਪਿੰਡ	ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ.	ਫਾਈਨਲ ਪਲਾਟ ਨੰ.	ਹੱਦ	ਜ਼ੋਨ
ਮੰਜਲਪੁਰ	362	280 ਪਾਈਕੀ	2672.3	ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ
"	378	287	3035.0	"
"	592	108	2747.0	"
"	593/1	115	1546.0	"
"	593/2	116	2385.0	"
			12385.3	

12385 ਵਰਗ ਮੀਟਰ"

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਮ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਵਾਧੂ / ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਧਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 8.3.1985/21.3.1985 ਨੂੰ, 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ/ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜਯੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਚਾਰ (4) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਠ (8) ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1.2.1985 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸਨ। 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਾਲੋ-ਅੱਪ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਮਿਤੀ 31.5.1985) 25.7.1985 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਾਧੂ/ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੁਆਰਾ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਭੋਵਨਦਾਸ ਛੋਟਾਭਾਈ ਪਟੇਲ 22.8.1985 ਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 17.12.1985 ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। 26.12.1985 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਏ-11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ ਏ-12 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਥਨ। 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਧੀਨ

ਕਪਿਲਾਬੇਨ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ
ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸੂਚਨਾ/ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੀ ਮਿਆਦ 31.12.1985 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 23.1.1986 ਨੂੰ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 1.2.1986 ਨੂੰ 11.00 ਵਜੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ R-2 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਨੋਟਿਸ 2.2.1986 ਨੂੰ "ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ" ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਧੂ/ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 20.3.1986 ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਾਲੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ 11.4.1986 ਨੂੰ, ਮਮਲਤਦਾਰ, ਬੜੌਦਾ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 17.5.1986 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ 27.5.1986 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 6.8.1986 ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 15.12.1986 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕਾਂ ਰਮਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਭੋਵਨਦਾਸ ਛੋਟਾਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੁਆਰਾ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 4.4.1988 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। 1976 ਐਕਟ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 28.8.1995 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਦੇਵਿਕਾਬੇਨ ਚੰਦੂਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ (ਚੰਦੂਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 28.8.1995 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 29.4.1998. ਉਸ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 19.9.1998 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਰਿਮਾਂਡ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ) ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਕਟ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ, 1999[3] 30.3.1999 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਫਿਰ 30.4.1999 ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ 19.9.1998 ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ/ਐਕਸ-ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ, ਗੁਜਰਾਤ, ਸਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 19.5.1999 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10(1), ਅਧੀਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। 1976 ਐਕਟ ਦੇ 10(3), 10(5) ਅਤੇ 10(6), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਕਮਲੇਸ਼ਭਾਈ ਪਾਰੇਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਐਸਸੀਏ) ਨੰਬਰ 8402/1999 ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.3.1986। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 5.12.2000 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 460/2002 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕਿ ਕਮਲੇਸ਼ਭਾਈ ਪਾਰੇਖ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 31.12.1985 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਸਸੀਏ ਨੰਬਰ 12602/2001 ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸੇ ਰਾਹਤ (ਵਾਂ) ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 460/2002 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 16.8.2005 ਨੂੰ, ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ.

[3]ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ"

8. ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਐਸ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 12602/2001 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 21.12.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 233/2006 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 26.4.2011 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 1139 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 3.4.1979 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇਹ 22.8.1985 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕਾਂ, ਰਮਨਭਾਈ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਭੋਵਨਦਾਸ ਛੋਟਾਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਿਤੀ 15.12.1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 14 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2001 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:-

"41. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਖ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

42. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

43. ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 2281 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਗੌਂਡਾ ਅੰਨਾ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਸ ਸਾਲਾਂ

ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

44. ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਅਹਿਮਦਨਗਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਹ ਹੈਦਰ ਬੇਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇਟੀ 1999 (10) ਐਸਸੀ 336 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਰਥਾਤ , 'ਦੇਰੀ ਨੁਕਸ ਇਕੁਇਟੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਕੁਇਟੀ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਚੌਕਸ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

45. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 20 ਮਾਰਚ 1986 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 21 ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਮਨਭਾਈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 20.3.1986 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

10. ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ 20.3.1986 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਡੀਮਡ ਵੈਸਟਿੰਗ ਬਾਰੇ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਵਿਨਾਇਕ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਸ਼ਿਲਕਰ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ** [4], **ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਰਾਮ**[5], **ਗਜਾਨਨ ਕਮਲਿਆ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (ਯੂਐਲਸੀ) ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ.**[6] **ਅਤੇ ਮੰਗਲਸੇਨ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ** [7].

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 20.3.1986 ਦਾ ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਿੱਲਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕ ਵੀ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਇਕ ਸਾਂਝਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਉਲੀਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਪੰਚਨਾਮਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਈਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ (12) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ 22.8.1985 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 20.3.1986 ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਅਵੰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ, ਰਾਜਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ**[8] ਅਤੇ **ਸਮਰਾਥਬੇਨ ਮਨੀਲਾਲ ਚੋਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**[9] ਅਤੇ **ਸਵਿਤਾਬੇਨ ਰਮਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ.**[10]**।** ਰਿਲਾਇੰਸ **ਦਾਰੋਥੀ ਕਲੇਰ ਪਰੇਰਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ**[11] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ

[4](2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 718 (ਪੈਰੇ 9 ਤੋਂ 11)

[5](2013) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 280 (ਪੈਰੇ 36-37)

[6](2014) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 523 (ਪੈਰੇ 10 ਅਤੇ 12)

[7](2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 332 (ਪੈਰੇ 10 ਤੋਂ 14)

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਅਤੇ ਐਨਆਰ.**[12] 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 21, ਦੋਵੇਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ"। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਸ. ਰਾਓ**[13], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਜਾਂ 21 ਜਾਂ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 17.2.1976। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ (ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਹਰੀਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਤੇ/ਜਾਂ 10(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ (4) ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ.	ਵਿਅਕਤੀਗਤ	ਕੁੱਲ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਵਰਗ ਮੀਟਰ)	ਯੂ.ਐਲ.ਸੀ. ਐਕਟ (ਵਰਗ ਮੀਟਰ) ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ	ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ (ਵਰਗ ਮੀਟਰ)
1.	ਅੰਬਾਲਾਲ	7329.50	1500	5829.50
2.	ਭੀਖਾਭਾਈ	2613.50	1500	1113.50
3.	ਨਟਵਰਭਾਈ	1546.40	1500	46.40
4.	ਜਯੰਤੀਭਾਈ	1758.30	1500	258.30

[8] ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1989 ਗੁ. 129

[9](1994) 35(1) ਜੀ.ਐਲ.ਆਰ 203

[10](1999) 40(1) ਜੀ.ਐਲ.ਆਰ 860

[11](1996) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 633 (ਪੈਰੇ 5 ਅਤੇ 6)

[12]ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 207 (ਪੈਰਾ 19)

[13](2000) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 451 (ਪੈਰਾ 4)

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਾਰਾਂ (12) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਚਾਰ (4) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਦੂਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਮਨਲਾਲ ਭਾਈਲਾਲ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ[14] ਅਤੇ ਹਰ ਪਿਆਰੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਦੂਜੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ, ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ[15]. ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਮਿਆਦ 31.12.1985 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕੁੱਲ ਵਾਧੂ/ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 5829.50 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਪਹੁੰਚ ਸੀ।

11. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ, ਅਪੀਲ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 20.3.1986 ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ 19.9.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ (ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ) ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ 2001 ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ. ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ 17.12.1985 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਨਟਵਰਭਾਈ

[14](2008) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 449 (ਪੈਰਾ 27 ਅਤੇ 29)

[15](2001) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 525 (ਪੈਰਾ 3 ਅਤੇ 4)

ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਰਸਮੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 23.1.1986 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ। ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ "ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ - ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਲਈ, 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ/ਸਰਪਲੱਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਇਕੋ ਇਕ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਜਾਂ 1986 ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੁਕ ਗਈ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 20.3.1986 ਨੂੰ ਵਾਧੂ/ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

12. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਸਕਰ ਜੋਤੀ ਸਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ[16] ਅਤੇ ਲਾਰਸਨ ਐਂਡ ਟੂਬਰੋ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ[17] 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਾਰੋਥੀ ਕਲੇਰ ਪੈਰੇਰਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਗਿਆਨਬਾ ਦਿਲਾਵਰਸਿੰਘ ਜਾਡੇਗਾ[18] ਅਤੇ ਮਧੂਸੂਦਨ ਭਾਨੂਪ੍ਰਸਾਦ ਪੰਡਯਾ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ[19].

[16](2015) 5 SCC 321 (ਪੈਰੇ 13 ਤੋਂ 17)

[17](1998) 4 SCC 387 (ਪੈਰੇ 14 ਤੋਂ 16)

[18](2013) 11 SCC 486 (ਪੈਰਾ 13)

[19](2019) SCC ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 1050 (ਪੈਰੇ 14 ਅਤੇ 16)

13. ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਕਿ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 362, ਫਾਈਨਲ ਪਲਾਟ ਨੰ. 26.9.1989 ਨੂੰ 280 ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ 15.2.2000 ਨੂੰ ਮਮਲਤਦਾਰ, ਬੜੌਦਾ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 11.4.1986 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਰੱਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, 1.2.1985 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ 8.3.1985/21.3.1985 ਨੂੰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ 25.7.1985 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 17.12.1985 ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ 23.1.1986 ਨੂੰ 20.3.1986 ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, 11.4.1986 ਨੂੰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਮਲਤਦਾਰ, ਬੜੌਦਾ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਤੱਥ ਸਤੰਬਰ, 1998 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਰਫ 2001 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

14. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

15. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 6.3.1980 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਆਖਰਕਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 1.2.1985 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 25.7.1985 ਨੂੰ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 22.8.1985 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਕਿ 15.12.1986 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਦੇਵਿਕਾਬੇਨ ਚੰਦੂਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 19.9.1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ/ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19.9.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ

ਗਿਆ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਰਾਜ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਟੈਂਡ (20.3.1986 ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ) 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ। ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ 17.5.1986 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 2001 ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 19.5.1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। 30.3.1999 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੀਪੀਲ ਐਕਟ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਰੈਕ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਮਲੇਸ਼ਭਾਈ ਪਾਰੇਖ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਮਰਹੂਮ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਧਾਰਕ, ਐਸਸੀਏ ਨੰਬਰ 8402/1999 ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ 31.12.1985 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ/ਵੱਧ ਜਮੀਨ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਰਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਸ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 8402/1999 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ ਨੰਬਰ 460/2002 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਸ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 12602/2001) ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ| ਪੈਰਾ 5 ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"5. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਰਹੂਮ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਪਟੇਲ ਦੇ ਗਠਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਪਟੇਲ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਠਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਪਾਰੇਖ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਲੇਸ਼ਭਾਈ ਪਾਰੇਖ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਅੰਬਾਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਪਟੇਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ

ਕਿ 1999 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਿਵਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8402 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਜਾਂ ਲਾਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਦੱਸੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਤ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ ਮਮਲਤਦਾਰ, ਬੜੌਦਾ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 11.4.1986 ਦੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 26.9.1989 ਅਤੇ 15.2.2000 ਨੂੰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

16. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 14 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

18. ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਕਤ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਧਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 23.1. ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1986, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 31.12.1985 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਨੋਟਿਸ 2.2.1986 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ " ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਤੱਥੀ ਮੈਟਰਿਕਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਆਧਾਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ 26.12.1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ 23.1.1986 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(5) ਅਧੀਨ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਬਾਲਾਲ ਪਰਸੋਤਮਭਾਈ ਪਟੇਲ (31.12.1985 ਨੂੰ) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਭੀਖਾਭਾਈ ਮਗਨਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਨਟਵਰਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਜੈਅੰਤੀਭਾਈ ਬਾਬਰਭਾਈ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਅਸਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ।

19. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਾਰਸਨ ਐਂਡ ਟੂਬਰੋ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਵੰਤ ਨਰਾਇਣ ਭਾਗਡੇ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਡੀ. ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ.[20] ਬਾਲਮੋਕੰਦ ਖੱਤਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ[21] ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਏ. ਵਿਸਵਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ[22] ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਐਕਵਾਇਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਆਮ

[20] (1976) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 700 (ਪੈਰਾ 28)

[21] (1996) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 212 (ਪੈਰਾ 4)

[22] (1996) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 259 (ਪੈਰਾ 9)

ਤਰੀਕਾ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਭਾਸਕਰ ਜੋਤੀ ਸਰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰੇ 14 ਤੋਂ 16 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 20.3.1986 ਦੇ ਪਜ਼ੇਸ਼ਨ ਪੰਚਨਾਮਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਤ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰੀਏ।

21. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ.

22. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ **ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



PALLAV THAKUR ADVOCATE